

[Landbrugsministeren]

form for parlamentarisk basis bag ved sådan et lovforslag, og det har taget lidt tid.

Hr. Bjørn Westh kan nok også huske, at vi har forsøgt at få nogle forhåndsforhandlinger i gang ligesom ved anden lovgivning, og alle disse sonderinger har altså taget lidt tid, som det gør her i folketinget. På den anden side siger jeg tak for tilsagnet om, at man nu vil tage fat på et virkeligt udvalgsarbejde, så vi kan blive hurtigt færdige.

Med hensyn til citatet af, hvad hr. Lars Jakob Larsen har sagt, er det vel ikke mig, der skal få ideen, men det er måske symptomatisk, at den opfattelse efterhånden breder sig i befolkningen, at det ikke er alt, folketinget kan lave fuldt tilfredsstillende. Jeg skal ikke komme nærmere ind på hans argumentation, og jeg kan i hvert fald sige, at jeg ikke har underlagt mig organisationernes væld, men jeg synes, det var formålstjenligt, hvis organisationerne var indforstået med, hvordan landbrugslovgivningen skulle være, for det er jo dem i landbrugsområdet, der skal leve under denne landbrugslovgivning. Jeg synes i hvert fald, vi har tilført landbrugsloven nogle udmærkede impulser, som vi godt kan være tilfreds med.

Jeg kan såmænd også godt give hr. Bjørn Westh ret i, at bevaringsværdig er et lige så godt udtryk som bæredygtig. Det var egentlig også svært at finde ud af, hvad en bæredygtig enhed var. Bevaringsværdig, det er måske mere bredt.

Så skal jeg lige til sidst komme med en kommentar om priserne på landbrugsejendomme. Der er flere af ordførerne, der har været inde på, at de vil stige. Jeg er nu ikke sikker på, at de vil stige så voldsomt. Jeg tror nok, at hvis man skal tage efter, hvad normal praksis er, når der er noget med markedsökonomi, vil der sikkert for ejendomme under 15 ha ske en prisstigning, fordi der bliver et større køberpublikum. Det skal normalt give en lille prisstigning. Jeg kan bl.a. sige, at i 1978, da vi sidste gang lavede en kraftig opbremsning, således at disse ejendomme faldt i pris, fik de med de mindre ejendomme, som havde regnet med at sælge, i hvert fald en prisnedsættelse på deres ejendomme, så de ikke kunne købe en aftægtsbolig.

Hvis der skulle ske en prisstigning på de mindre ejendomme, synes jeg, det er velfortjent for dem, der skal sælge dem.

De andre prisstigninger, der er nævnt, kan jeg sige ikke har været unormale. Det svarer faktisk nøjagtigt til det rentefald, der har været i tilsvarende perioder. Ydelsesmæssigt har det ikke forandret sig – der er balance.

Så kan jeg sige, at det er på heltidsbedrifterne, prisstigningerne har været mindst. Jeg tror, at begrænsningen på de 30 ha for så vidt angår kravet om det grønne bevis vil medføre, at de bliver isoleret mere fra den almindelige markedsökonomi. Der bliver færre købere, og det vil alt andet lige medføre, at der sker mindre prisstigninger, og den prisstigning, der ellers sker i samfundet, vil ikke ske i samme takt på de heltidsbedrifter, der skal fortsætte. Det kan landbrugserhvervet vel alt andet lige ikke være utilfreds med, ej heller samfundet, for det vil samtidig sige, at det bliver mere konkurrencedygtigt.

Jeg har bemærket, at hr. Bjørn Westh går ind for 2–3 ha-grænsen fremfor 15 ha-grænsen. Det har vi altså forskelligt syn på. Jeg synes, det er fornuftigt og godt, at man nu bliver fri for at have al den administration med disse små ejendomme.

Hr. Ole Vig Jensen og også hr. Bjørn Westh var inde på gartnerens forhold. Jeg vil mene, at gartnerens specielle forhold skulle være tilgodeset i den paragraf, vi har, og med den administrationspraksis, vi også har.

Der er flere, der har været inde på skovene. Nu må man huske på, at vi jo fik fredskovpligt i 1805 på grund af, at vi skulle have råmateriale til flåden. Da man så endelig fik råmaterialet klar, holdt man op med at bygge skibe af dette råmateriale. Men ellers vil jeg mene, at skovdrift er også landbrugdrift. Da de fleste landbrugsejendomme, i hvert fald på øerne, har skovareal, som indgår med landbrugspligt på, synes jeg det er rigtigt, at skovdrift også betragtes som landbrug i praksis. Hvad skulle der egentlig være galt ved det? Hvis der plantes mere skov, kan samfundet vel kun være godt tilfreds. Eller man behøver ikke at plante skov, men tilgodese, at skovene breder sig. Dermed er ikke sagt, at fordi der i landbrugsloven står noget med op til 25 pct., så bliver det nåleskov.

Jeg tror ikke, der bliver plantet nåleskov i væsentlig større udstrækning. Tværtimod er tendensen på visse marginaljorder, at man planter løvskov. Vi har fået mere viden om skovdrift, og derfor synes jeg, at de udvidel-